

Mūsu draudze

Decembris 2013, Nr.2

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Kristus ir piedzimis!

Mani mīlie lielvārdnieki, dārgie draugi! Ar šo Kristus Dzimšanas laika sveicienu vēlos no sirds sveikt visus labas gribas kristiešus ar mums tik nozīmīgiem svētkiem, kas deva sākumu sestajam pasaules laikmetam – kristietības ērai.

Dieva Dēls nāca šajā pasaulē kā Debesu Tēva sūtītā Mīlestība, kuru pirmdzimtais grēks bija iznīcinājis cilvēces sirdī. Viņš pieņēma cilvēcisko dabu, kļūdams visā mums līdzīgs, atskaitot grēku. Par cik Ādams un Ieva atteicās atzīt un labot savu vainu Ēdenes dārzā, tad Radītājs pats uzņēmās to viņu vietā, lai restaurētu zaudēto mīlestības harmoniju, kas zuda starp Dievu un cilvēku. Grēks sagrāva harmoniju arī starp cilvēku un dabu, kas tagad sacēlas pret cilvēkiem, kuri to regulāri posta. Sātans cerēja, ka Dievs iznīcinās cilvēka dzimumu, līdz ar to iznīcinot arī daļu no paša Radītāja, kurš ir devis mums nemirstīgu dvēseli kā daļiņu no sava Gara. Bet Dievs apžēlojās par cilvēku un sūtīja nāvē savu Dēlu, iemiesoto Dieva Vārdu, kurš tapa miesa, kļuva cilvēks, iziedams cauri visiem mūsu dzīves attīstības posmiem, ieskaitot nāvi. Taču paralēli Jēzus vienmēr saglabāja arī savu dievišķo dabu, kuras spēkā spēja uzvarēt cilvēka mūžseno ienaidnieku Nāvi, ko dzemdēja pirmdzimtais grēks un ļaunais gars.

Pestītājs nāca šajā pasaulē pirms diviem gadu tūkstošiem kā bērns: maziņš, neaizsargāts un viegli ievainojams, iznīcināms. Elles spēki reāli centās Viņu nogalināt cilvēka miesā, taču Debesu Tēvs parūpējās, lai Viņa Dēlam būtu stiprs sargs un gādīgs audzītājs sv. Jāzeps, kurš bija prasmīgs namdaris, spējīgs nopelnīt iztiku Jēzum un Marijai. Arī mūsu kristīgajām ģimenēm šodien ir vajadzīgi stipras ticības un gribasspēka vīri, kas rūpētos par savu bērnu garīgo audzināšanu, rādot viņiem personīgo ticības un mīlestības piemēru. Ja tēvi paši

nepiedalīsies kopā ar bērniem svētdienās un svētkos dievkalpojumos draudžu dievnamos, tad grūti būs sagaidīt, lai bērni paši to darītu. Ir ļoti svarīgi, lai tēvi arī piedalītos kopīgajā ģimenes vakara svētbrīdī, uzturot lūgšanas garu un atmosfēru. Regulāri praktizējot svēto sakramentu dzīvi, mūsu ģimenes spēš izturēt dažāda veida krīzes, gan garīgās, gan materiālās. Tādēļ ir ļoti svarīgi, lai vecāki būtu laulāti baznīcā, kas viņiem ļautu iet pie grēksūdzes un pieņemt Kristus svēto Miesu dievkalpojumu laikā. Pa šiem gandrīz 5 manas kalpošanas Lielvārdē mēnešiem esmu novērojis, ka praktiski 1/3 mūsu draudžu ģimeņu svētdienās nāk Komūnijas brīdī saņemt tikai svētību. Protams, esmu priecīgs, ka šie ticīgie vispār piedalās sv. Misēs, bet skumdina tas, ka daudziem ir šķēršļi pieņemt Kristus Miesu zem maizes zīmēm, jo vairāki vēl nav salaulājušies un vilcinās to darīt daudzus gadus, kaut reāli tiem nav īstu šķēršļu, kā tikai garīga nolaidība. Gribas viņus pamudināt ātrāk sakārtot savu garīgo dzīvi, lai viņi varētu baudīt tos garīgos labumus, ko Kristus mums dāvā caur savu svēto Baznīcu. Tas būtu mans sirsnīgs novēlējums mūsu draudzes ģimenēm!

Šajos gaišajos Dieva Dēla Dzimšanas svētkos gribu sirsnīgi sveikt un apmīļot visus mūsu draudžu locekļus, sevišķi vecos, vientuļos un slimos, kuri vairs nespēj fiziski būt kopā ar mums, kā arī pamestos bērnus un bāreņus. Lai Jaundzimušais Bērniņš sasilda un iepriecina viņu sirsnīgas, dāvājot savu mīlestību un izturību visās grūtībās un slimībās! Lūdzos vienmēr par jums katrā svētajā Misē un esmu garīgi vienots ar jums. Mans svētku sveiciens un sirsnīgākā pateicība visiem mūsu draudzes labdariem, aktīvistiem un sponsoriem. Lai Jaunajā gadā visiem stipra veselība un pārbagāta Dieva Bērna svētība!!!

Jūsu draudzes gans: pr. Andris Solims

Redakcijas sleja

Dārgie draugi! Nu ir gandrīz sagaidītas arī civilā gada beigas, kad visās iestādēs un birojos tiek gatavoti pārskati un atskaites par padarītajiem darbiem tekošajā gadā. Ar mūsu „jaundzimušās” avīzītes starpniecību gribētos dot zināmu „atskaiti” draudzes locekļiem par maniem nepilniem pieciem kalpošanas mēnešiem Lielvārdes Sv.Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzē. Par cik tas nav pat pusgads, tad nevaru pretendēt ne uz kādiem lieliem panākumiem jaunajā kalpošanas vietā, tikai gribu pateikties Dievišķai Apredzībai un Jums, mīļie draudzes locekļi, par to mazumiņu, ko bijām spējīgi kopā paveikt mūsu draudzes labā.

Kā pirmais lielākais darbiņš šajā laikā ir jau iepriekš minētais jaunais ūdensvads, kura ierīkošana prasīja divus mēnešus no septembra līdz oktobra beigām, kad 30.oktobrī draudzes mājā beidzot bija iespējams sākt lietot dzeramo ūdeni no pilsētas atdzelzotā ūdensvada. Pēc nedēļas jaunais ūdensvads tika ievilkts arī baznīcā, kur abās sakristijās tika ierīkoti ūdens krāni un uzstādīts arī ūdens sildāmais elektriskais boilers. Tagad arī baznīcā ir pieejams dzeramais ūdens un grīdas mazgāšanai nodrošināts silts ūdens. Šis 300 m garais ūdensvads, ko vajadzēja vilkt no Avotiem, tika ierīkots tikai pateicoties mūsu lielajam draudzes labdarim A.Kozlovskim, kurš deva traktorū tranšejas rakšanai un citu tehniku, bez kuras mēs savām rokām tādu darbu nebūtu paveikuši. Liela pateicība arī SIA Remte vīriem, kuri nāca palīgā ūdensvada ievilkšanas un pieslēgšanas darbos, sevišķi direktoram I.Igaunim par laipno pretimnākšanu un palīdzību.

Draudzes lielāko svētku 40 stundu dievkalpojumi Sv.Krusta paaugstināšanas godam tika svinēti trīs dienas-13.septembra vakara svinīgo Misi celebrēja pr.A.Kazakevičs, bet 14.septembra svētku vakara dievkalpojumu un euharistisko procesiju vadīja pr.I.Stepkāns, muzicējot jauniešu grupai „Ex animo” no Rīgas Sv.Jēkaba katedrāles. Svētku noslēgumā 15.septembrī mūs iepriecināja jauniesvētītā Jelgavas diecēzes priesteris I.Zvirgzdiņa svinīgais dievkalpojums ar Euharistisko procesiju, pēc kuras jaunais priesteris deva savu primicianta svētību un piemiņas bildītes. Tās bija trīs intensīvas un Dieva svētībām bagātas mūsu draudzes titulsvētku dienas, kas pacilāja draudzi un nedaudz saliedēja šo tik ļoti sadrumstaloto draudzi. Bija liels prieks un izbrīna redzēt, kā uz Svētā Gara prieku atvērās vecākās paaudzes sirdis, kad slavēšanas brīdī mūsu vecākās kundzes sāka pat dancot kopā ar slavēšanas grupas jauniešiem...

Paralēli ūdensvada rakšanas darbiem draudze sāka gatavoties uz Ražas svētkiem, kurus priecīgi nosvinējām 13.oktobrī. Priestera vadībā draudzes locekļi iemācījās nopīt garas un skaistas vītnes no kļavu lapām, ar kurām tika izgreznots dievnams, kas tajos svētkos mūs tuvināja vairāk dabai. Šie praktiskie darbi, kas prasīja arī zināmu piepūli un uzpurēšanos, redzami saliedēja līdz tam maz komunicējušos draudzes locekļus, jo darbs viņus satuvināja, dodot iespēju labāk iepazīt vienu otru un arī pieņemt viens otru. Pie altāra pienestās daudzās

upurdāvanas tika pasvētītas Mises laikā, pēc kuras atnestie groziņi tika vesti mājās, lai tur dalītos ar svētītajiem augļiem ģimenes locekļu pulkā vai atbalstot nabagus, kuriem šogad nebija laba raža.

Pa to laiku draudzes „puskoris” cītīgi mācījās jauno Josefa Grubera Mesu sv.Pētera godam latviešu valodā, ko ar lielu sajūsmu pirmo reizi nodziedāja Jūrmalas bijušās dirigentes V.Tračumas vadībā arhibīskapa Z. Stankeviča vizitācijas dievkalpojumā 20.oktobrī, kurā Iestiprināšanas sakramentu pieņēma 13 ticīgie. Baznīca bija ticīgo piepildīta ar savējiem un arī vairākiem ciemiņiem no Rīgas un Jūrmalas, par ko bija liels prieks un pateicība sirdī. Starp viesiem bija arī domes priekšsēdētājs A.Troska ar kundzi un luterāņu un pareizticīgo draudžu pārstāvji. Pēc vizitācijas viesi un draudzes locekļi vienojās ar bīskapu kopīgajā agapē – maltītē draudzes mājā. Esmu gandarīts, ka ir nodibinājušās labas attiecības ar pilsētas domi. Ceram arī uz tālāko sadarbību! Liels paldies visiem, kuri aktīvi piedalījās sagatavošanās darbos vizitācijai, sevišķi par skaisto nopīto zaļo vītni. Svētki izdevās labi!

Tomēr ir ļoti skumīgi, ka pa šiem 5 mēnešiem tā arī nav atsaucies neviens vīrietis vai puisis, kas varētu un gribētu dziedāt pēc notīm draudzes korī, ko tādēļ varētu oficiāli nosaukt tikai par puskori, ja tajā nav vīriešu balsu... Arvien gaidām pēc notīm spējīgus dziedāt un ar dzirdi apveltītus jauniešus mūsu korī! Liels paldies koristēm, kuras ar entuziasmu un upurgatavību mācās jaunas dziesmas un mises Kunga godam!!! Slodze nebija maza tik īsā laikā apgūt vairākus jaunus gabalus, jo pēc bīskapa vizitācijas bija jāgatavojas Visu Svēto un Dvēseļu dienas svētkiem. Tika iestudēts jauns Requiems un skaistas dziesmas un psalmu dziedājumi par mirušajiem (Vesperes, Lasījumu Stunda un Laudes). Pirmo reizi Lielvārdes draudzē bija visas nakts Dvēseļu dienas viģilija no 1. uz 2. novembri, sniedzot lielu atbalstu dvēselītēm šķīstītavā. Paldies visiem, kuri izturēja līdz galam!

Latvijas Valsts svētkos 18.novembrī bija iespēja noorganizēt kopīgo ekumenisko dievkalpojumu brāļu luterāņu baznīcā kopā ar mācītāju I.Dāboliņu, ar kuru izveidojās kristīga un brālīga sadarbība. Iespējams, ka varēsim sarīkot arī pie mums ekumenisku dievkalpojumu lūgšanu nedēļā par kristiešu vienotību no 18.-25.janvārī.

Ar 1.decembri iesākām jauno Baznīcas gadu ar Adventa I svētdienu, kad tika pasvētīti Adventa vainagi un sveces mūsu baznīcā. Lai nezūd laba griba mums visiem aktīvi darboties draudzes dzīvē. Ļoti gaidu jauniešu „augšāmcelšanos” šajā draudzē: nāciet un aktīvi darbojaties, tā ir jūsu draudze, kas gaida uz jūsu iniciatīvām un palīdzību. Topošā jauna draudzes mājas lapa: www.lielvardnieki.lv gaida jūsu palīdzību. Mīlēsim savu draudzi un būsī vienoti gan lūgšanās, gan darbā! Aicīnu piedalīties Kristus Dzimšanas nakts viģilijā 24.decembrī., lai pavadītu svēto nakti kopā ar Bērniņu Jēzu, upurējot savu miegu. Pricēsimies kā kristieši ar Jubilāru!

pr. Andris Solims

Pārdomas par Kristus piedzimšanas svētku būtību....

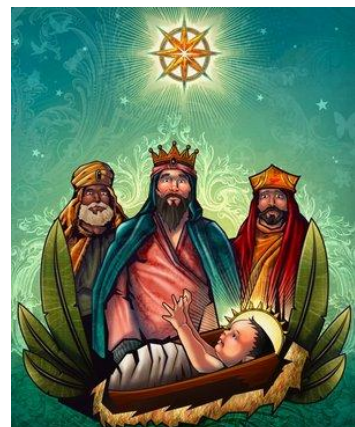

Un gani bija ap to pašu vietu laukā, tie, nomodā būdami, sargāja naktī savus lopus, un Tā Kunga eņģelis pie tiem piestājās, un Tā Kunga spožums tos apspīdēja, un tie bijās ļoti. Bet eņģelis uz tiem sacīja: "Nebīstieties, jo redzi, es jums pasludinu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notiks: jo jums šodien Pestītājs dzimis, Dāvida pilsētā, kas ir Kristus, Tas Kungs." (Lk 2, 8:11)

Gani, vienkārša darba darītāji šajā naktī saredzēja Kunga gaismu un sadzirdēja eņģeļu balsis. Cik bieži mēs tā pa īstam ieklausāmies un sadzirdam? Vienmēr ir steiga, aizbildinājumi... ne tagad, mazliet vēlāk... un tā arī paliek - mēs neieklausāmies Dieva balsī, kura ik dienu nāk uz mūsu sirdīm. Nedzirdām, jo mums nav klusuma un miera mirkļu, kad esam atvērti tikai Kungam. Tāpēc centīsimies ieklausīties un sadzirdēt, jo mūsu dvēsele to ir pelnījusi! Ļausimies un atradīsim arī ikdienā vairāk laika sarunai ar Dievu!

Un, namā iegājuši, tie ieraudzīja bērnu līdz ar Mariju, Viņa māti, un tie nometās ceļos un Viņu pielūdza. Tad tie atvēra savas mantas un dāvāja Viņam zeltu, vīraku un mirres. (Mt 2:11)

Ārēja spozme un dāvanas, tas ir tas, ko vairums no malas skatoties redz, bet vai esam to pavērtējuši dziļāk? Ķēniņi nāca pie Jēzus ar dārgāko, kas viņiem bija, ar savu dotību rezultātu. Vai mēs nākam pie Jēzus un veltām Viņam savas spējas un talantus? Pateicība tiem, kuri to dara, bet pārējie, kāpēc ne? Viela pārdomām... Ja neesam vēl atklājuši savus talantus, tad jālūdzas, lai kungs rāda ceļu, kurš mums ejams, lai ar nesavtību un mīlestību kalpotu kungam arī darbos.

Bet, viņam tā savā prātā domājot, redzi, Tā Kunga eņģelis parādījās sapnī un sacīja: "Jāzep, tu Dāvida dēls, nebīsties Mariju, savu sievu, ņemt pie sevis, jo, kas viņā iedzimis, ir no Svētā Gara. Viņa dzemdēs Dēlu, un Tā vārdu tev būs saukt JĒZUS, jo Viņš atpestīs Savu tautu no viņas grēkiem (Mt 1, 20-21)

Bet Marija visus vārdus paturēja prātā, tos pārdomādama savā sirdī. Un gani griezās uz mājām, godāja un teica Dievu par visu, ko tie bija dzirdējuši un redzējuši, tā kā tas tiem bija sludināts. (Lk 2, 19-20)

Un Vārds tapa miesa un mājoja mūsu vidū, un mēs skatījām Viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušā Dēla, pilnu žēlastības un patiesības (Jņ 1, 14)

Dievs iemiesojās cilvēkā- šādā veidā parādot mums savu mīlestību. Jēzus piedzima vienkāršā ģimenē, ne kā augstmaņa vai ķēniņa dēls, bet vienkārša galdnieka bērns. Šis brīnums ir vienkāršs un pārsteidzošs, jo nāk pie mums ik gadu- Jēzus bērniņš klauvē pie mūsu sirds durvīm, pie ikkatra no mums, lai viņš taptu redzams. Vai mēs ļaujam Viņam ienākt? Vai dzirdam šo klauvējienu? Vai esam pamodušies?

Dažs nedzird neko, jo pārņemts ar svētku drudzi un visām citām pasaulīgām lietām... Dažs atver šīs durvis un ļauj Jēzum paciemoties pie sevis dažas dienas, varbūt nedēļas un tad to aizmirst, labākajā gadījumā līdz Lieldienām. Bet Viņš grib dzīvot katrā sirdī, tikai mums tas ir jāļauj, jābūt nomodā, jābūt gataviem un atvērtiem. Šie svētki aktualizē šos būtiskos jautājumus un liek mums pārdomāt- kāda ir Jēzus bērniņa loma Tavā dzīvē, jo Viņš ir katrā no mums un redz mūs katru ikvienu.

Jo no Viņa pilnības mēs visi esam dabūjuši žēlastību un atkal žēlastību. Jo bauslība ir dota caur Mozu, bet žēlastība un patiesība nākusi pasaulē caur Jēzu Kristu. Dievu neviens nekad nav redzējis. Vienpiedzimušais Dēls, kas ir pie Tēva krūts, Tas mums Viņu ir darījis zināmu (Jņ 1:16-18)

Vēlot svētīgus Kristus piedzimšanas svētkus, Ilze

Mums raksta:

Dagnija Viktorija,
Antoņina, Geņa R., Ilze
un Valērija Kalve

Pateicība par Iestiprināšanas sakramentu!

2013.gada 20.oktobrī Lielvārdes Sv.Krusta Paaugstināšanas draudzē bija svētku diena, jo pie mums vizitēja Rīgas arhidiecēzes arhibīskaps - metropolīts Zbigņevs Stankevičs un piešķīra Iestiprināšanas sakramentu.

Iestiprināšanas sakramentā mēs tiekam bagātināti ar Svētā Gara spēku, ko jau esam saņēmuši gan kristībās, gan Euharistijā.

Iestiprināšanas dienā Euharistijas laikā pēc attiecīgām lūgšanām pār iestiprināmajiem, ko bīskaps izsaka ar izstieptām rokām, iestiprināmie tiek stādīti bīskapa priekšā un saņem Svētā Gara zīmogu uz pieres, ko bīskaps veic ar hrizmas eļļām.

Svētā Gara daudzveidību atklāj septiņas Svētā Gara dāvanas: gudrības, saprāta, zinību, padoma, spēka, dievbijības un Dieva bijāšanas dāvana.

Vārds Iestiprināšana nozīmē - padarīt stiprāku, spēcīgāku.

Iestiprināšana pilnveido ticības spēku, ko esam saņēmuši caur kristību.

Mēs tiekam pilnīgāk saistīti ar Baznīcu un no mums, kā īstiem Kristus lieciniekiem, tiek stingrāk prasīts aizstāvēt savu ticību ar vārdiem un darbiem.

Ikvienam, kas vēl nav iestiprināts, šis sakraments ir jāsaņem, jo bez Iestiprināšanas un Euharistijas kristība ir spēkā esoša un iedarbīga, taču ievadīšana kristīgajā dzīvē paliek nepabeigta.

Ir vajadzīgs garīgais stiprinājums, ko Dievs mums dod caur Baznīcu un sakramentiem.

Pateicībā priesterim Andrim Solimam par pamudinājumu, atgādinājumu pieņemt Iestiprināšanas sakramentu.

Pateicībā par iestiprināmo krustmāti Annu, kas man bija blakus Iestiprināšanas sakramenta laikā.

Dagnija Viktorija Stikāne

Ražas svētki

Šis gads mūsu draudzē ir bagāts dažādiem notikumiem. Viens no tiem, kas bagāts iespaidiem- Ražas svētki.

Pirmo reizi pēc priestera Andra iniciatīvas ar krāsainajām rudens lapu vītnēm tika pušķota baznīca. Visi vācām lapas un kopīgi priestera vadībā pinām vītnes. Tas mūs daudzus ļoti satuvināja: pinām vītnes, dziedājām rožukroni un ēdām pankūkas.

Baznīca tika izpušķota ar rudens augļiem- ar āboliem, pašaudzētām vīnogām u.c. Upurdāvanās tika sagatavoti augļu grozi ar dārza veltēm, kas ar dieva žēlastību izauga mūsu dārzos.

Sagaidīsim mūsu Kunga dzimšanas svētkus ar lūgšanām un labiem darbiem: lai mazais bērniņš Jēzus ienāk katrā mūsu ģimenē.

Antoņina

Cik sver lūgšana?

Šis ir stāsts par kādu veikala īpašnieku un sievietes lūgšanu. Kādu dienu noguruša paskata sieviete ienāca veikalā un jautāja pēc pietiekama daudzuma ēdiena, ar ko pabarot mājās savus bērnus. Pārdevējs jautāja, cik viņa gatav maksāt. Vārgā sieviete teica: „man nav nekā cita, ko piedāvāt, vienīgi maza lūgšana.”

Veikala īpašnieks nebija ne īpaši sentimentāls ne ticīgs, tāpēc viņš ar smīnu sejā noteica: „Uzraksti to uz papīra, un es to nosvēršu.”

Viņa tā arī izdarīja. Pārdevējs paņēma papīra gabalu, uzlika to uz vecā stila atsvaru svariem. Tad viņš sāka likt nedaudz ēdienu svaru otrajā pusē, bet viņam par brīnumu svaru kausis kā negāja tā negāja uz leju. Viņš kļuva pagalam satraukts un beigās iedeva sievietei milzīgu maisu ar pārtiku.

Pārdevējs vairs nekad neredzēja šo sievieti, bet kā kādu dārgumu glabāja papīra gabalu, uz kuras bija rakstīta šīs sievietes lūgšana:

„Lūdzu, Kungs, dod mums šodien mūsu dienišķo maizi.”

Geņa R.

Lielvārdes draudzes dievnamā

Lielvārdes draudzes dievnamā,
kā toreiz Dāvida pilsētā,
kristīgā tauta uz brīnumu gaida,
jo atdzimst tas cilvēka dvēselē.

Mirdz zvaigznīte eglītes galotnē,
ir stallītis salikts – Betlēmē.
Uz siena dus Bērniņš silītē,
prieks ielīst bērna dvēselītē.

Gods Dievam! – dzied ļaudis ticīgi,
miera zvani skan baznīcā svinīgi.
Tēvs mūsu, kas debesīs esi,
savu mieru mums pasaulē nesi!

Ar dievnamā saņemto svētību
pa sniegu brien cilvēks uz mājām.
Līksmojas dvēsele svētajā naktī.
Spožāk mirdz debesīs zvaigžņu raksti.

Svētajā naktī

Nakts tumsa pār Dāvida pilsētu klājas
Kur Svētā Ģimene ceļā vēl iet.
Zūd spēki, māc gurdums, kur naktsmājas rast,
Bet visām mājām durvis jau ciet.

Cerība zūd, šķiet ceļam nav gala,
Pieturas vietā- Betlēmē,
Lūk- cerība rodas, Svētā Ģimene redz,
Kādam stallītim durvis ir vaļā.

Ar elpu lopiņi stallīti silda,
Nakts klusums savu mieru te lej,
Ir stallītī siens, kaut vieta ir cieta,
Bet laba un svēta būs naktsmājas vieta

Bet ceļvede Zvaigzne, zvaigznes, kas vada,
Virš Betlēmes stāj un vietu to rāda
Kur Svētā Ģimene Dieva Bērniņu gaida
Un cerību laks ir galā, viss piepildīts

Uz siena dus Bērniņš silītē
Gaisma no gaismas pasaulē
Dzied, līksmojas priecīgi eņģeļi
Svētlaime Dievmātes dvēselē- Betlēmē

Gods Dievam Tēvam tur Augstībā,
Miera zvani skan dievnamā svinīgi
Steidz Bērniņu apsveikt ganiņi
Nes dāvanas Austrumu ķēniņi.

Kristus ir dzimis par mums!

Valērija Kalve ir 85 gadus veca vientuļa slimā, ar amputētu vienu kāju, kura jau daudzus gadus pirms kājas zaudēšanas pārvietojās pa istabu invalīdu ratiņos, ir ļoti garīgs un radošs cilvēks. Viņa savā istabiņā, kas ir kļuvusi priekš viņas kā neliela kapela, ir sacerējusi ļoti daudz garīga satura dzejoļu, ar lielu mīlestību apdziedot arī dzimtās Latgales skaistumu. Kad Jūrmalas draudzēs (1999.-2007.) tika izdota ikmēneša draudzes avīzīte „Mūsu dievnams”, Valērija kļuva par tās pastāvīgo apgādnieci ar saviem sacerētajiem dzejoļiem. Uzzinājusi par Lielvārdes draudzes jauno avīzīti, viņa uzreiz piedāvāja savu nelielo palīdzību ar saviem dzejoļiņiem, kurus gribētu publicēt arī mūsu draudzes avīzītē. Tas viņai būtu ļoti liels iepriecinājums justies nedaudz noderīgai savā vecumā un vientulībā.

Ja kāds gribētu ar viņu sazināties, to varētu izdarīt pa tālruni: 67737232 vai pa pastu: Valērija Kalve, Nometņu 9-74, Jūrmala, LV-2016.

Lai ticības nepietrūktu

Nedodiet, man nevajag laicīgās mantas,
Es negribu mantām par vergu lai būtu
Sniedziet man vairāk no ticības tās,
Ticības nekad man lai nepietrūktu.

Es ticības graudus pa graudiņam vācu,
Ar pirmo dienu vēl nepajaustu.
Uz pasauli šo mani Dieva balss sauca
Līdz ticību deva ar pirmo krustu.

Cik eju pa dzīvi, tik ticību savu eju,
Tā lielākais dārgums, tā ir mans zelts.
No ticības smeļos un tā to vēl vairoju
Un ticu šis ceļš man nebūs iets velts.

Nedodiet man laicīgās mantas.
Tā smaga, lai paliek tā zemei
Sniedziet man vairāk no ticības tās
Daudz, daudz vajag ticības dvēselei.

Advents

Agri, agri vakars tumst,
Pēc gaismas dvēselīte skumst
Tā Gaisma, kas pār tumsu valda
Nāk no Svētā Dieva galda.

Ziemassvētku sprediķis

Kad Jēzus nāk pasaulē, arī deviņi cilvēces grēki izdzird: ir dzimis Pestītājs. Šīs valodas tiem kož līdz kaulam. Tās modina viņos ilgas, bet vienlaikus arī bailes. Pestītājs! Tas taču viņus iznīdēs no visām iespējamām vietām, tas atņems tiem eksistences pamatu. Vai viņiem būs jābēg? Bet uz kurieni? Varbūt arī viņiem doties pie jaundzimušā?

Dusmas pirmās pasper soli uz priekšu un saka: „Ha, tad nu beidzot arī mīļais Dievs ir nolēmis kaut ko darīt lietas labā! Jūs tikai paskatāties uz šo pasauli! Nekas sliktāks par to nevar būt! Kāpēc gan Dievs to un pirmām kārtām cilvēkus netika radījis labākus? Bet varu derēt, ka arī šis Jēzus neko nemainīs!”

Tad ierunājās *augstprātība*: „Man nav vajadzīgs nekāds Pestītājs! Es vienmēr spēju pati sev palīdzēt. Turklāt varēja jau atsūtīt man personisku ielūgumu. Es varētu dot Viņam kādu labu padomu. Tas Viņam noderēs!”

Nu priekšā iznāk *meli*, kuri gan paši labprātāk dēvētu sevi par „panākumiem bagātiem”. „Kas nu par Pestītāju primitīvā lopu kūtī!” viņi skaistas. „Tas viss taču jau no paša sākuma lemts neveiksmei! Un kā tas tiek pasniegts! Nevienas ziņas presē! To tirgum vajag piedāvāt pavisam citādi!”

Padzirdējusi valodas, *skaudība* nobāl: „Pestītājs, kas nācis glābt visu pasauli! Ha!” viņa sarauc degunu. „Ja es arī uz turieni ietu, būtu tikai viena no daudziem. Bet varbūt man paņemt līdzīgu īpašu dāvanu, kaut ko tādu, tādu ... Tad visi pārējie nobālēs!”

Kaut kur citiem aizmugurē pēkšņi iešņācās *skopums*. „Dāvanas!” viņš murmina. „Viņi vēl gaida no manis dāvanu. Man neviens neko nedāvina!” Un atkal ietīstās drūmā klusēšanā.

Bailes trīcot paceļ roku. „Ja nāks tas Debesu Kungs”, tās saka, „tas noteikti nepatiks mūsu valdītājiem. Runā tak, ka mesija radīs jaunu kārtību. Ja mēs tur iesim, tad nokļūsim aizdomīgo skaitā, līdz ar to vēl iekulsimies ķezā. Nē, nē, es labāk atturēšos!”

Nu balsi padod labi barota *izšķērdība*. „Lopu kūtī?” tā brīnās. „Tas ož pēc pelējuma, pēc kaut kā drūma, tas uzden depresiju. To es sev nevaru nodarīt! Es gribu dzīvot, priecāties, svinēt! Jau tā mēs sev tik maz ko atvēlam!”

Pēkšņi kājās pietrūkstas *vardarbība*. „Kā bezpalīdzīgs bērns var pārmainīt pasauli? Ir nepieciešama vara! Nauda! Tanki! Tam bērnam tašu pašam vajadzīgs aizstāvis! Labi, es iešu un ņemšu lietu savās rokās. Iešu un došu pa purnu katram, kas iedrošināsies bērnam kaut pirkstiņu piedurt!”

Pēdējais ierunājās *laiskums*: „Ceļš ir nogurdinošs”, viņš nopūšas. „Šaubos, vai tas ir pūļu vērts. Turklāt Pestītāju es noteikti neinteresēju. Labāk iekārtosimies ērtāk tepat un atstāsim visu tā kā parasts.”

Tātad par došanos ceļā nevar būt ne runas. Dīvaini tomēr, ka, neraugoties uz savu pretestību, deviņi grēki pieceļas kājās un kaut kur dodas. Vai precīzāk: kaut kas viņus tomēr kā magnēts velk pie jaundzimušā.

Kad viņi pienāk pie kūtiņas, tās durvis ir pavērtas mazā spraudziņā. Iekšpusē var redzēt spīdam spožu gaismiņu. Grēki lietišķi cits pēc cita iesoļo iekšā. Tikai skopums paliek mīļājamies laukā un novēro visu pa logu.

Kūtī ir pavisam kluss. Jāzeps stāv pustumsā. Marija, šķiet, nemaz nav pamanījusi viesus. Taču bērns ir, smaids un iepleš rociņas, it kā gribētu ar ienācējiem sasveicināties. Un tad bērns uzlūko viņus visus, taču tā, ka katrs ir pārliecināts: bērns skatās tikai uz viņu vien. Grēki atbild šim skatienam. Citādi nav iespējams. Un pēkšņi katram no viņiem šķiet, ka bērns ar viņu runā. Mute bērnam nepaveras, taču vārdi ir skaidrāki par skaidru.

Vispirms bērns uzlūko *dusmas*, kuras jūt, it kā bērns teiktu: „Tu tik ļoti dusmojies uz Dievu un pasauli par to, ka cilvēki ir nevīžīgi, valdošo uzpūtībai nav robežu un liels ir padoto stulbums. Taču vēl vairāk tu dusmojies par pašas trūkumiem. Dod savu īgnumu man! Salauz savu niknumu gabaliņos un ieliec šajā ogļu krāsniņā, lai liesma silda kūtiņu. Es tev dāvināšu savu pacietību. Tā izglābs pasauli- kaut lēnām, bet noteikti. Esi pacietīgs pret sevi! Piedod saviem līdzcilvēkiem to, ka viņi ir nepilnīgi! Piedošana ir vienīgais, kas spēj kaut ko mainīt! Uzticies! Labais jau aug, kaut tas notiek ļoti lēni.” To visu noklausījušās, *dusmas* noslīgst ceļos un jūtas tik atvieglotas kā vēl nekad agrāk.

Tad bērns pievēršas *lepnumam*, kuram šķiet, it kā bērns teiktu: „Tu esi padarījis sevi tik neaizvietojamu, pastāvīgi steidzies palīgā- pat tur, kur tevi neviens nesauc, esi pieķēdējis citus ar važām. Savukārt tu jūties aizvainots, jo neviens tev pat paldies nepasaka. Atdod man savu kroni! Skaties- ES

vienkārši esmu te. Tevis dēļ. Ļauj man tev kaut ko uzdāvināt! Tā ir īsta pazemība.” Nu arī lepnums nometas ceļos. Viņa sirds pēkšņi ir kļuvusi tik viegla, un viņš jūtas brīvs un bezgala pateicīgs.

Tagad bērna skatiens skar *melus*. Tie it kā dzird balsi „Tev ir bail, ka nerasniegsi mērķi, ka paliksi zaudētājos. Ar sīkām viltībām tu gribi nodrošināties, ka nekad nezaudēsi. Es tomēr redzu tev cauri. Un es redzu tevī arī to, kas nepavisam nav spožs. Atdod man savas bailes zaudēt!” Mali paklanās bērnam. Meliem kļūst gaiši, cerība iemirdzas, un tie zina: viss būs labi.

Nākamajai bērns ielūkojas acīs *skaudībai*. Un tai ausīs ieskanas vārdi: „Tu pastāvīgi salīdzini sevi ar citiem, jo šaubies par sevi. Tu sevi žēlo, jo domā, ka neviens cits to nedarīs. Jūtas ar tevi spēlējas kā ar bumbiņu. Atdod tās man! Tavus emocionālos lidojumus un gremdes, tavas ilgas pēc tāluma un mājām. Pieņem manu vienkāršo skaistumu! Vienkārši esi!” Skaudības sirdī viss nemiers norimst. Visas vētras apklust. Tā pavisam vienkārši un nemāksloti nometas ceļos bērna priekšā.

Šajā mirklī *skopumam* aiz loga šķiet, ka nu bērns uzrunā viņu. Tas ienāk kūtiņā. Kad viņš uzlūko bērnu, viņš it kā dzied: „Tava sirds nekas nav tā pa īstam iesilusi. Tev allaž nācies gādāt pašam par sevi. Tu esi krājis mantu un zināšanas, lai izdzīvotu. Ļauj tevi sasildīt! Ļauj, lai tev pieskaros!” Bērns pastiepj rociņu, un skopums to skūpst. Tad viņš novelk sev no pirksta dārgāko gredzenu un noliek to Marijai pie kājām. Viņam ap sirdi kļūst ļoti silti, un skopums pirmo reiz jūtas tā, it kā būtu mājās.

Vilcinoties *bailes* panāk uz priekšu. Bērns tās uzlūko, bet bailes neuzdrošinās pacelt skatienu. Tomēr bērns it kā saka: „Tu neuzticies Dievam, pasaulei un arī sev. Tev bail no autoritātēm. Tu uzmanies, jo negribi, lai tevi pamanītu. Tu ilgojies pēc drošības. Paskaties uz mani! Man tu vari uzticēties. Sev arī. Nebaidies no šī riska! Es esmu ar tevi.” Bailes jūt krūtīs ieklūstam tik lielu, labu spēku kā nekad līdz tam. Taču tās nenometas ceļos, bet pēkšņi iztaisno muguru un ieskatās bērnam acīs, mēmi zvērot mūžīgu uzticību.

Arī *izšķērdība* pamana sev pievērsto bērna skatienu un izdzird balsi: „Vai redzi, ar kādu mazumiņu es iztiekšu? Vai jūti šīs vietas svēto nopietnību? Atdod man savas bailes no tumsas, no ciešanām un nāves! Atdod man savu tieksmi nemitīgi tērēt! Saņem drosmi, lai sērotu par bērniecībā apslēptajām sāpēm! Es tev uzdāvināšu patiesu prieku, ar kuru vairs nav jābaidās no tumsas.” Kāds gaismas stars izlaužas no izšķērdības dziļumiem, un seja kļūst gaiša. Vienlaikus tai par vaigiem rit skumju asaras. Un tas ir tik labi!

Vardarbība līdz šim stāvējusi pārsteidzoši mierīga. Nu tā izspraucas priekšā: „Es vairs nespēju izturēt! Es redzu tavu nepatveramo bezspēcību. Tomēr, man šķiet, tev ir lielāka vara nekā man! Es padodos. Savas varas izmantošanu un despotismu es atdošu tev. Cik daudzus cilvēkus es esmu apvedis pa stūri, notriecis zemē un ļaunprātīgi izmantojis! Es apbrīnoju tavu šķīstumu. Es vēlos tev kaut ko lūgt, ko vēl nevienam neesmu lūdzis: piedod man! Dari mani tīru! Es gribu tev kalpot!” Vardarbība nometas ceļos bērna priekšā. Viņai ir tā, it kā to caurstrāvotu nevainība. Bērnam vairs nav jāsaka nekas.

Beidzot bērna skatiens skar arī pēdējo grēku- *laiskumu*. Tam šķiet, it kā bērns teiktu: „Paskaties, cik te maz ērtību! Un tomēr es esmu enerģijas pārpilns. Esmu izlēmis ziedoties un mīlēt. Un man vajag arī tevi. Tev jānes cilvēkiem mans miers arī tad, kad iegūsi dažas skrambas. Tu esi nepieciešams. Es ar tevi rēķinos. Atdod man savu rezignāciju un vienaldzību! Tev šķiet, ka esi pats pēdējais. Tev jābūt pirmajam!”

Laiskums pārējiem dod zīmi, un viņi visi kopā pieceļas un sadodas rokās. Viņi stāv ap bērnu un uzlūko to ar lielu prieku, nespēdami vien atskatīties. Tad viņi paskatās cits uz citu un apkampjas, vēlot cits citam mieru. Visi deviņi grēki nu ir atpestīti, kad uzlūkojuši un pielūguši cilvēkā iemiesoto Dievu.

(Dītrihs Kolers, *Andrēasa Eberta redakcijā, R.Rors, A.Eberts „Eneagramma Deviņas dvēseles sejas” 306-310.lpp*)

Svētku būtība, kuru bieži vien aizmirst ir nevis eglītes un dāvanas, bet Dieva dāvana mums, jo ir piedzimis nevainīgs bērns, Dieva dēls Jēzus, kurš aicina mūs ieskatīties sevī un ieraudzītu savas vājības un grēkus. Viņš mums parāda ceļu, kurš ejams, lai no grēkiem atbrīvotos. Bet vai mēs tos redzam, vai vēlamies ieraudzīt? Kā sacījis Jēzus (Jņ 8,7): "Kas no jums ir bez grēka, tas lai pirmais met akmeni uz viņu!" Katrā no mums ir šie grēki, vai mēs to apstiprinām vai nē, tikai jautājums vai ļaujām tiem mūsos dzīvot, tos pieciešot vai tomēr ar tiem cīnāmies. Jēzus savas dzīves laikā parādīja cilvēcību un mūsu grēkus uzņēmās uz saviem pleciem, upurēja savu dzīvību, lai atpestītu mūs visus, ikkatru, arī Tevi! Tāpēc ļaujies, atver savu sirdi, ieskaties tajā, lai arī kādi ērkšķi un nezāles tajā augtu, tā ir jāravē, jāgatavo augsne, lai Dieva darbs Tevi notiktu.

Ceru, ka Kristus piedzimšanas svētku brīnums sakustinās sirdis un Dieva gars mūsos augs stiprs un varens un mēs tam palīdzēsīm augt!

Ar mīlestību un cerību, Ilze

**Kristus Dzimšanas
svētku dievkalpojumu
kārtība Lielvārdes
Romas katoļu draudzē
2013.gadā**

**24.decembrī -Kristus Dzimšanas svētku
vigīlijā:**

19:30 – Bērnu ansambļa Kristus Dzimšanas
dziesmu izpildījums.

20:00 – **Vigīlijas svētā Mise** ar bērnu procesiju uz
Betlēmes stallīti.

25.decembrī - Kristus Dzimšanas svētkos:

0:00 – Pusnakts jeb **Ganiņu svinīgā svētā Mise;**

2:00 – Svētku salūts; draudžu rīkotais
Ziemassvētku „oblāts” un agape draudzes mājas
telpās, uz kuru tiek aicināti visi. Iespējams
Ziemassvētku vecīša apciemojums ar dāvanām.

5:00 – Kopīgi meditēta un dziedāta **Rožukrona I
daļa** pie uzstādītā Vissvētākā Sakramenta
(„**Ganiņu rožukronis**” – sagatavot lūgšanu
„groziņus”!)

7:00 - **Kristus Dzimšanas svētku Laudes (Rīta
slavas dziesmas).** Noslēguma svētība.

11:00 – **Dienas svētā Mise** ar Kristības
sakramenta piešķiršanu.

**26.decembrī – Otrajos Kristus Dzimšanas
svētkos – svētā Mise:**

11:00 – **Jumpravas Romas katoļu draudzē,**
Krapes ielā 1-5;

14:00 – **Ķeipenes Romas katoļu draudzē,** m.
„Viļņi” 6, Ķeipenes pag.;

16:00 – **Madlienas pansionātā.**

29.decembrī – Svētās Ģimenes svētkos:

11:00 – **Lielvārdē: sv. Mise,** kuras laikā laulātie
pāri atjaunos Laulības solījumus un saņems
svētību. Pēc Mises sieviešu vokālā ansambļa
„**Ziemassvētku koncerts**” (diriģente B.Klepere).
Visi tiek ielūgti bez maksas!

31.decembrī – Vecgada dienā:

17:00 – **Lielvārdē: Pateicības sv. Mise un
Himna „Tevi, Dievs, mēs slavējam”.**

Pusnaktī dievnāmā būs Jaunā gada iezvanīšana un
sagaidīšana kopā ar tiem, kuri gribēs atnākt.

**1.janvārī – Jaungada dienā un Vissvētākās
Jaunavas Marijas Dieva Mātes svētkos:**

11:00 – **Lielvārdē: Svinīgā svētā Mise.**

**6.janvārī – Kunga Parādīšanās jeb Triju
Ķēniņu svētkos:**

18:00 – **Lielvārdē: Svinīgā svētā Mise.** Tikš
pasvētīts krīts, vīraks, ūdens un dārglietas.

Pateicības!

***Sirsnīga pateicība visiem mūsu draudzes
aktīvistiem par dedzīgu un upurgatavu
kalpošanu. Starp tiem sevišķu atzinību
pelņtāja:***

Geņa Ranka un Ņina Ratnieks, sakristiāns
Jānis Kloviņš, Roberts Krickis, solu
dziedātājas māsas Ļoņa Graube, Jadviga
Zlanite, Veronika Grumulde, ērgelniece Dace
Vitkovska, floriste Jolanta Andersone,
baznīcas drēbju mazgātāja Dzintra Veide,
Maigonis Kuzmans, elektriķis Georgs Sļadz
un dēls Andrejs, Jana Grizāne, Andrejs
Palejs, Austrā Grecka, Anna Sināte, Līvija
Vovčenko, Malvīne Hiršfelde, Normunds
Saulītis, katehēte Ilona Upeniece un vairāki
citi.

Skanīga pateicība visām mūsu koristēm
par pašreizējām un upurpilnu dziedāšanu
Kunga godam, ziedojot savu laiku un
mīlestību kora mēģinājumiem. Lai Dievs
aizmaksā visiem, kuri dzied no sirds! Mīļa
pateicība visiem mūsu ministrantiem par
kalpošanu Kristum pie altāra. Paldies visiem
procesijas dalībniekiem un vadītājai Jūlijai
Garkuškai. No sirds pateicos visiem, kuri
aktīvi piedalījās dažādos draudzes darbos
fiziski un garīgi. Lai Dievs bagātīgi atalgo!
Sevišķa draudzes pateicība mūsu lielajam
labdarim Aleksandram Kozlovskim par
palīdzību visās jomās, gan ūdensvada
ierīkošanā, gan granulu atvešanā un daudzās
citās vajadzībās. Lai Kungs svētī viņa
kolektīva darbu!

Informācijai:

Pašreiz tiek veidota jauna draudzes mājas
lapa ar adresi: www.lielvardnieki.lv.
Aicinām atsaukties jauniešus, kuri var to veidot
un palīdzēt pilnveidot šo jauno avīzīti „Mūsu
draudze”. Gaidām draudzes locekļu rakstiņus
avīzītei.

Kristus Dzimšanas vigīlijas 24.12. „kūču
vakariņu” galda svētības rīts atrodams:
www.lkmi.lv

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors –pr.A.Solims
(mob.t.:29855768, e-pasts:
asolims@inbox.lv)
Atbildīgais redaktors Ilze
(e-pasts: ilze.sniega@inbox.lv)

